

ΛΕΒΙΔΟΧΟΡΤΑ

Τὸ χορτο ποῦτε κίτρινο, π' ἀρρωστημένο μοιάζει,
κι' ὁ κόσμος Λεβιδόχορτο, θαρρῶ πῶς τ' ὀνομάζει,
π' ἀπ' τὴν πολλὴν του συχασιὰ τὸ πιάνει μὲ τσιμπίδι,
εἶτε πολὺ πειδὸ παστρικό ἀπ' τὸ χορτο - Λεβίδη ...

Τὸ κάθε οὐρητήριο, τὸ κάθε ἀναγκαῖον.
ποῦ ὁ Φιλήμων ἔφτιασε ἔπερ τῶν Ἀθηναίων,
τῆς Βάθειας αἱ ὑπόνομοι καὶ τοῦ Γκαλίου τὸ χῶμα
εἶτε πολὺ πειδὸ παστρικό ἀπ' τὸ Λεβιδο-στόμα ...

Κάθε κασίδα, ὀστρακιά, βλογιὰ καὶ σκαρλατῖνα
ποῦ κάποιον κάπου ἐρχεται καὶ ἐστὶ κλεινὴ Ἀθήνα·
κάθε πανοῦκλα κίτρινη, κάθε λογῆς χολέρα
εἶν' ὀλιγώτερο φρικτὴ ἀπ' τὴ Λεβιδό Λέρα.

Ignotus.

ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΥΝΗΘΗΣ

Κατὰ τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα, ἐνῶ εἶνε ἀποφασισμένον ἡ συνεδρίασις ν' ἀρχῇ τὴν 2 μ. μ. ἐν τούτοις αὕτη ἀρχεται μὲλις τὴν 5 μ. μ. Τὸ πρῶτον δικαιοδογεῖται, διότι ἔξω ὁ ἥλιος εἶνε λίαν προκλητικὸς εἰς περίπατον. Ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀνοιχθῶσι εἶνε πλήρη ὑπὸ τῶν φρουρούντων εὐζώνων, οἵτινες διὰ τὴν τάξιν ἔχουσι προτεταμένα τὰ λοχχοφόρα ὅπλα των. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν εἰς ἀκροατὴς πταρνίζεται, ἀλλὰ γένναίως ἐκδιώκεται μετὰ ξυλοκοπημάτων διὰ τὴν θρῆσκον συμπεριφορὰν του.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ πάντες εἶνε ἐξηγριωμένοι ἀπὸ τοῦ κ. Κουκούλεζα μέχρι τοῦ κ. Προβχτὰ ἐνθυμίζοντες τοὺς Ὀμηρικοὺς ἥρωας καὶ τὰ ἀντίπαλα στρατεύματα. Τὰ θεωρεῖα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων εἶνε πλήρη, ὅχι διότι ὑπάρχει ἐλπίς, ὅτι θὰ ἀκούσῃσι τίποτε οἱ κύριοι οὔτοι, ἀλλὰ διότι ἔχουσι πλήρη τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ τελειώσῃ, ὅπως αἱ παρὰστάσεις τοῦ Φασουλῆ καὶ Περικλῆ.

Χωρὶς νὰ καταλάβῃ κανεὶς τίποτε ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης, τὰ ὅποια ἔαν ἦσαν εὐσυνειδήτως συντεταγμένα ἔπρεπε νὰ ἔλεγον :

« Ἀφοῦ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ ὑβρίσθησαν βαναύσως ἐπὶ τέσσαρας ὥρας, ἀνεχώρησαν διὰ νὰ συνεχίσωσι τὰς ἐργασίας των σήμερον ». Ὁ κ. Πρόεδρος εἶτα ἀναγγέλλει, ὅτι ἐπεδόθησαν τριάκοντα ἀναφοραὶ περὶ ἀνακαλύψεως τοῦ ἀεικινήτου καὶ εἰκοσι περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου.

ΠΟΛΟΙ. Ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς διὰ νὰ τὰς ἐξετάσωσιν ἐπισταμένως.

ΝΙΟΝΙΟΣ. Τὰς περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου θὰ ἐξετάσω ἐγώ, διότι ἔκαμα εὐρείας μελέτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνθίστανται τινες ἀλλ' ἐπὶ τέλους πείθονται, καὶ ὁ κ. Νιόνιος παραλαμβάνει ἐκ τοῦ Προεδρείου τὰ σοβαρὰ ταῦτα ἔγγραφα. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος γνωρίζει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δύο ἀγωνιστὰ τοῦ Κραλῆ - Δερβέν καὶ δέκα καταστάντες ἀνίκανοι ἐνεκα τῆς τελευταίας ἐπιστρατεύσεως ζητοῦσι περίθαλψιν. Πρὸς τούτοις ὅτι καὶ παραμάνῃ ἔχουσα ἀφθονον γάλα ζητεῖ οἰκίαν ὑπὸ συμφέρουσαν τιμὴν. Ὡς πρὸς ταύτην ἡ Βουλὴ παραδέχεται νὰ μισθοδοτηθῇ ἄδρως καὶ νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν ἀγρυπνον φροντίδα τῆς τὸν κ. Σάκην καὶ τὸν κ. Ἀργυροῦ Λομβάρδον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Θὰ συνεχίσῃ τὸν πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀρξάμενον λόγον τοῦ ὁ κ. Σιμόπουλος.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον...

— Κύριοι βουλευταί, ὁ Τάκης...

ΠΟΛΛΟΙ. Ὁ Σάκης θέλεις νὰ πῇς.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Ὁχι, κύριοι, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀρχιληστοῦ Τάκη. (Ἐκπλήξας εἰς τοὺς ἀκροατὰς οἱ ὅποιοι κομβόνοται). Πρὸ δύο ἐτῶν ἔγκριτον φύλλον ἐκδιδόμενον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν »...

ΕΚ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ. Κηρύξατε τὸν πόλεμον !!!

ΛΕΒΙΔΗΣ... ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν » ἐδημοσίευσεν, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διημέρευεν ὁ ἀρχιληστὴς Τάκης, τὸν ὅποιον περιέβαλπε. Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος δημοσιογράφος κατηγγέλλθη τότε, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο...

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Αὐτὸς ἐξώμωσε

ΛΕΒΙΔΗΣ. Ὅπωςδήποτε ὅμως, κύριοι, ἔπρεπε νὰ Κυβερνησὶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ παραιτηθῇ. (Φωναί, γέλωτες, θόρυβος). Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔπρεπε νὰ ἦτο εἰς τὸ κἄτεργον...

ΦΩΝΑΙ. Σιῶπα Σαὶν Ζούστ... βρωμόσκυλο...

ΛΕΒΙΔΗΣ. Χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἡ Κυβερνήσεως... ὁ κ. Δούνης εἶνε... μάλιστα ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ ἀφοῦ διὰ τοῦ χρόνου ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην... ὁ Χρόνος εἶνε χρήμα.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ. Ὁ Χρόνος πῆρε χρήμα.

Εἰς ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. Δὲν τὸ πιστεύω, διότι μοῦ χρεώσται 200 δραχμαίς.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. (Μὲ ὄφρος ἐξηγριωμένου βημίτου καὶ μὲ φωνὴν δέκα βαρυτόνων). Ὁ Τάκης, κύριοι, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο τοσοῦτος λόγος εἶνε δικηγόρος, ἦτο πρῶτον μαθητὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ θὰ ἐσπούδαζε θεολόγος ἔαν δὲν ἐφοδεῖτο μήπως γίνῃ Ἐπίσκοπος... Ὅταν ἔρχεσθε νὰ συγκοφαντῆτε ἔπρεπε νὰ μὴ στηρίζεσθε εἰς θνησιματὰ καὶ βρωμερὰ φύλλα, ὅποσον ἦτο ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν ». Τὸν ἀξιότιμον κ. Τάκην μᾶς τὸν παρυσιάσατε ὡς ἀρχιληστήν. Λυπούμαι, κύριοι, διότι οὕτω τιτρώσκετε ὑπολήψεις ἀπόντων κτηθείσας διὰ μακροχρονίων πρὸς τὴν κοινωνίαν εὐεργετημάτων.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ. Νὰ προσαχθῇ ἡ δικογραφία τοῦ ἀρχιληστοῦ Τάκη.

Προσάγεται καὶ καταφίνεται, ὅτι διέπραξε πέντε φόνους μετὰ ληστείας, δέκα ληστείας ἀνευ φόνου καὶ εἰκοσι φόνους ἀνευ ληστείας. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ταύτῃ σύσσωμος ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐγείρεται κραυγάζουσα : Ψεῦσται !! Ψεῦσται !! Ἡ Κυβερνητικὴ μερὶς ἀποδίδει ἐντόκως τὰς ἐπιδικφιλουμένους φιλοφρονήσεις καὶ ἐξαντλεῖται... ὅλον τὸ ὑβρεολόγιον τοῦ κ. Κόντου. Δὲν ἀρκοῦσιν ὅμως αὐτὰ πολλοὶ ἔρχονται εἰς χεῖρας καὶ ἀρχεται νέον στάδιον ἐνεργείας εἰς τοὺς γρόνθους καὶ εἰς τὰς ράβδους. Ὁ Πρόεδρος κρούει συνεχῶς τὸν κώδωνα καὶ τὸ βῆμα κατέχει ὁ κ. Τζάνης, ὅστις φωνάζει :

— Ἀνέκαθεν, κύριοι, ὑπεστήριξα τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς... Δὲν πρέπει νὰ κακτομήσητε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης...

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐξακολουθεῖ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ μένουσιν ἀπαθείς μόνον οἱ δύο μαρμαρίνοι στύλοι καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Ἀκούονται συνεχῶς οἱ ὁρῆνοι τῶν τυπτομένων καὶ αἱ λέξεις : Ψεῦσται ! κακῆθέατατοι ! ἀτιμοὶ ! στρογγάτται !!!...